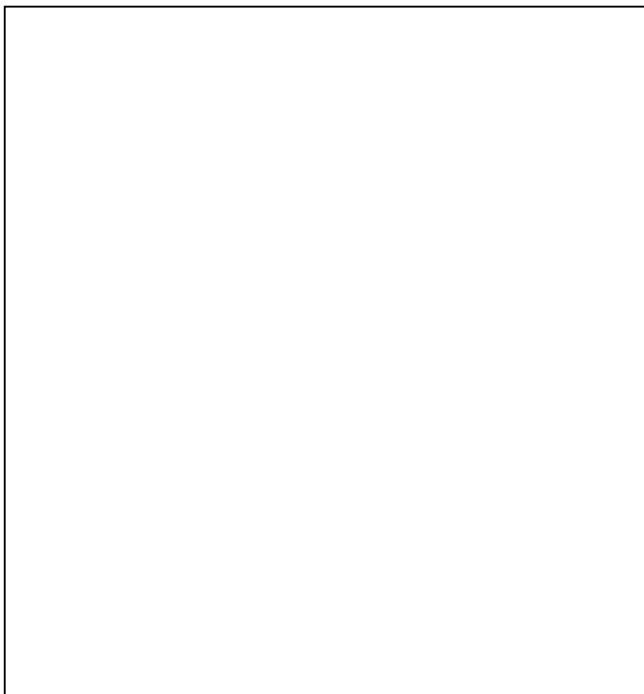

با اندیشمندان حسابداری جهان آشنا شویم

جورج الیور می (۱۸۷۵-۱۹۶۱)

اندیشمند عملگرا

دکتر غلامرضا اسلامی بیدگلی - بتول زارعی

آن پیوستن به انجمن حسابداران آمریکا (AIA) بود. عمده‌ترین نقش وی در توسعه حسابداری نیز از همین زمان شروع شد که مقارن با دهه ۱۹۳۰ بود؛ دوره‌ای که احتمالاً مهمترین دوران در توسعه حسابداری به شمار می‌آید.

می فردی باهوش بود و علاوه بر حسابداری به موضوعات متنوعی از جمله اقتصاد، مالیات، قانون و فلسفه علاقه داشت. شاید به دلیل ریشه انگلیسی خود بسیار عملگرا بود و تأثیر این خصلت او را به وضوح می‌توان در مصوبات کمیته ویژه همکاری با بورس اوراق بهادار^۱ که به ریاست او تشکیل می‌شد (۱۹۳۲-۱۹۳۴) و نتیجه کار کمیته رویه‌های حسابداری^۲

عنوان نماینده پرایس واترهاوس به دفتر آن موسسه در ایالات متحد آمریکا، که در آن زمان موسسه سزار و شرکا (Caeser & Co.) نام داشت منتقل شد. در ۱۹۰۲ شریک و در ۱۹۱۱، شریک ارشد حسابرسی گردید و تا زمان بازنشستگی در ۱۹۴۰ این سمت را داشت. وی در ۱۹۰۹ به تابعیت کشور ایالات متحد آمریکا در آمد.

در سال ۱۹۲۷، می از فعالیت کاری خود به منظور انتقال نیروی خود به موضوعات حرفه‌ای کاست، که اولین نتیجه

جورج الیور می (George Oliver May) در بیست و دوم ماه مه سال ۱۸۷۵ در انگلستان به دنیا آمد. تحصیلات اولیه‌اش را نیز در انگلستان به پایان رساند. در

پانزدهم فوریه ۱۸۹۲ به منظور کسب تجربه لازم برای شرکت در آزمون حسابدار خبره (CA)، به عنوان کارمند قراردادی به مؤسسه توماس آندرو (Thomas Andrew of Exter) در انگلستان پیوست و در ۱۸۹۷ با گذراندن هر دو امتحان میانه و نهایی با رتبه ممتاز حسابدار خبره شناخته شد. در اوایل ۱۸۹۷ به منظور تکمیل دوره کارآموزی به موسسه پرایس واترهاوس (Price Waterhouse & Co.) در لندن پیوست. یک سال بعد به

که ریاست آنرا در ۴ سال اول، از زمان تأسیس در ۱۹۳۶ به عهده داشت، و تا ۱۹۴۴ عضو آن بود، مشاهده کرد.

در واقع، بر خلاف برخی از صاحبان‌دیشان که لازمه تدوین اصول حسابداری را قواعد زیربنایی می‌دانستند، می‌معتقد بود که وظایف مراجع تدوین‌کننده اصول و ضوابط حسابداری حل و فصل دشواریهای حرفه‌ای است و نمی‌توان این عمل را به دستیابی به یک مجموعه واحد از اصول موکول کرد.

می‌بزرگترین کمک خود را به حرفه، خدمت در کمیته ویژه همکاری با بورس اوراق بهادار می‌دانست. وی معتقد بود که همگان باید هم از اهمیت و هم از محدودیتهای صورتهای مالی مطلع باشند و بیان داشت که صورتهای مالی انعکاس دهنده رویدادهایی هستند که در جهانی از ابهام رخ می‌دهند و قادر نیستند با درجه بالاتری از قطعیت نسبت به شرایطی که در آن اتفاق افتاده‌اند، اطلاعات را منعکس کنند.

او همچنین بر ماهیت قراردادی^۳ حسابداری تأکید می‌ورزید و معتقد بود که شرکتها باید روشهای حسابداری مربوط به خودشان را انتخاب و آنها را افشا کنند و به‌طور یکنواخت به کار بندند. او معتقد بود که حسابداری به میزان زیادی قراردادی است که باید به‌عنوان ابزار اجتماعی سودمندی عمل نموده و با تغییر در شرایط اقتصادی و سیاستهای اجتماعی تغییر کند.

می‌مخالف با هرگونه تلاش جهت اجباری کردن قوانین یکسان^۴ حسابداری بود و معتقد بود که استانداردهای هم‌شکل ضرورتاً "منجر به استانداردهای ضعیف می‌شوند و حسابداری یکسان ممکن است در نتیجه اجباری شدن به بروکراسی‌هایی بینجامد که هم به منافع عموم و هم به خود حرفه آسیب زند. در این راستا آنچه به نظر او مناسب بود، توسعه روشهای جدید تحلیل و ارائه اطلاعات بود که منجر به صورتهای مالی معنا دارتر^۵ شده و عملیات حسابداری را در جهت رفع نیازهای سه‌گروه از شرکتها تعدیل می‌کرد. این سه گروه شامل شرکتهای

کوچک، شرکت‌های بزرگ سهامی عام و شرکت‌های تحت نظارت دولت^۶ بود.

وی اعتقاد داشت که اجبار در استفاده از استانداردهای یکسان برای شرکت‌های کوچک هیچ مزیتی ندارد و از آنجا که شرکت‌های بزرگ هم دائماً در حال رشد و تغییر هستند هر تلاشی در حفظ

بر خلاف برخی از صاحب‌اندیشان که لازمه تدوین اصول حسابداری را قواعد زیربنایی می‌دانستند، می‌معتقد بود که وظایف مراجع تدوین‌کننده اصول و ضوابط حسابداری حل و فصل دشواریهای حرفه‌ای است و نمی‌توان این عمل را به دستیابی به یک مجموعه واحد از اصول موکول کرد

این هم‌شکلی بهبود خواهد بود و از طرفی اصرار در هم‌شکل‌سازی استانداردها نیز روند توسعه و پیشرفت را در حرفه متوقف می‌کند و در نهایت تأکید بر شکل به زیان از دست دادن محتوا خواهد بود.

می‌در طی زندگی حرفه‌ای خود علاقه زیادی به تعیین سود^۷ داشت و خیلی زیاد به آن پرداخت. در ۱۹۴۷ یک گروه تحقیق در مورد سود تجاری را سازمان داد و تا زمان انتشار گزارش نهایی آن در ۱۹۵۲، به عنوان مشاور تحقیق در کنار گروه بود. می‌علاقه‌مند به مفهوم سود تجاری بود و اعتقاد داشت که این سود شامل دو جزء است. یک جزء آن از عملیات تجاری حاصل می‌شود و جزء دوم از سود و زیان حاصل از تغییر سطح قیمتها پدید می‌آید. او همچنین بیان داشت که روش اولین صادره از آخرین وارده (LIFO) در ارزیابی موجودیها اساساً منجر به گزارش سود با ارزشهای جاری می‌شود.

به علاوه، می‌بر به‌کارگیری رویکردی چندمنظوره در تعریف سود تأکید می‌ورزید و بر این باور بود که نقش حسابداران در این راستا، همانا مشارکت با دانشوران سایر علوم و دانشهای بشری است تا از این طریق بتوان ضمن دستیابی به تعریف قابل قبولی از واژه سود، آن را در عمل نیز به کار گرفت. در این ارتباط، می‌بر این باور بود که حسابداران نقش در خور توجهی در تفهیم اهمیت مفهوم سود بر عهده دارند و باید در این جهت کوشش مضاعفی را انجام دهند.

بر این اساس، می‌اعتقاد داشت که امکان محاسبه استهلاک بر پایه ارزشهای جاری وجود دارد؛ هرچند که این عمل نوعی انحراف از اصل بنیادی بهای تمام شده تاریخی محسوب می‌شود.

به علت وابستگی نزدیک مالیات و تعیین سود، می‌علاقه زیادی به موضوع مالیات داشت و معتقد بود که مالیات باید به عنوان یک قلم جداگانه در صورت سود و زیان نشان داده شود. نظر او این بود که ارزش اولیه صورت سود و زیان در میزان نقشی است که در پیش‌بینی سود آینده دارد. از این‌رو صورت سود و زیان باید روندهای عمده را نشان دهد و افزایش مالیات روند عمده‌ای در دهه‌های ۱۹۳۰ و ۱۹۴۰ بود.

از فعالیتهای حرفه‌ای وی می‌توان موارد زیر را برشمرد:

او به عنوان معاون (۱۹۱۷-۱۸)، عضو هیئت منتخبین (۱۹۱۶-۱۷) و معاون بنیاد می (۱۹۲۳-۴۱) در انجمن حسابداران رسمی آمریکا فعالیت و در بسیاری از کمیته‌های آن شرکت داشت؛ از جمله رئیس کمیته‌های ویژه اداره موقوفات (۱۹۱۷-۳۰)، همکاری با بورس اوراق بهادار (۱۹۳۰-۳۵)، و توسعه اصول حسابداری (۱۹۳۳-۳۶) بود. او همچنین رئیس کمیته واژه شناسی (۱۹۳۹-۴۵) و معاون کمیته روش‌های حسابداری (۱۹۳۷-۴۵) بود. وی عضو گروه تحقیق بر روی سود تجاری در ۱۹۴۷ بود که با مشارکت انجمن حسابداران رسمی آمریکا و بنیاد راکفلر (Rockefeller) فعالیت می‌کرد و همچنین به تهیه پیش‌نویس گزارش تحقیق در ۱۹۵۲ کمک کرد.

حاصل سرپرستی او در یک کار مشترک بین انجمن حسابداران رسمی آمریکا و بورس نیویورک، انتشار کتاب حسابرسی حسابهای شرکتهای سهامی^۸ (۱۹۳۴) است که شکل گزارش‌های حسابرسی شرکتها و اصول حسابداری مربوطه را ترسیم کرده و مبنایی برای حسابرسیهای سالانه شرکتهای عضو بورس فراهم نمود. این گزارش همچنین موجب شد کمیسیون جدید بورس و اوراق بهادار نیز بپذیرد که حرفه حسابداری باید از اصول حسابداری تبعیت کند نه از دولت مرکزی.

در ۱۹۴۴ وی مفتخر به دریافت مدال طلایی انجمن حسابداران رسمی آمریکا^۹ شد و در ۱۹۵۱ به عضویت تالار مشاهیر حسابداری^{۱۰} درآمد و پس از مرگش یک کرسی حسابداری مالی به نام او در دانشگاه کلمبیا تأسیس شد.

طی جنگ جهانی اول او کارمند واحد خزانه ایالات متحد و هیئت بازرگانی جنگ بود. سپس به‌عنوان مشاور خزانه و سایر نهادهای دولتی و یک مشاور خبره در بیشتر کمیته‌های سنای آمریکا خدمت کرد. از سایر خدمات او از جمله می‌توان ریاست (۱۹۲۶-۲۷) و سرپرستی هیئت (۱۹۲۸-۲۹) دفتر ملی تحقیق اقتصادی، نیابت ریاست انجمن اقتصادی آمریکا

(۱۹۳۰) و مدیر انجمن آمار آمریکا (۱۹۳۷-۴۰) را نام برد. او همچنین مدیر انجمن ارتباطات خارجی و رئیس کمیته مشورتی انجمن تحقیق علوم اجتماعی بود. او ۱۰۶ مقاله در مجلات حرفه‌ای،

می در سال ۱۹۰۲ ازدواج کرد و سه فرزند داشت. موضوعات فنی او مطالعه اقتصاد و نظریات حقوقی و تاریخ، زبان شناسی، و جمع‌آوری سکه‌ها^{۱۱} سه قدیمی انگلستان بود. او در ۲۵ مه ۱۹۶۱ در سن ۸۶ سالگی درگذشت.

جورج اولیور می چراغ هدایتی برای حرفه حسابداری بود.

کتاب می موجب شد کمیسیون جدید بورس و اوراق بهادار نیز بپذیرد که حرفه حسابداری باید از اصول حسابداری تبعیت کند نه از دولت مرکزی

- کتاب شناسی
- 1- American Institute of Accountants, **Audits of Corporate Accounts: Correspondence between the Special Committee on Cooperation with Stock Exchanges of the American Institute of Accountants and the Committee on Stock List of the New York Stock Exchange, 1932-1934**, New York, AIA, 1934
 - 2- Grady, P., ed. **Memoirs and Accounting Thought of George O. May**, New York, Ronald Press, 1934
 - 3- May, G.O., **Business Income and Price Levels: An Accounting Study**, New York, Study Group on Business Income, 1949
 - 4- ---, **Financial Accounting: A Distillation of Experience**, New York, Macmillan, 1943
 - 5- ---, **Improvement in Financial Accounts, In Dickinson Lectures in Accounting**, Cambridge, Harvard University Press, 1943
 - 6- ---, **Truth and Usefulness in Accounting**, Journal of Accountancy, May 1950, p. 387
 - 7- ---, **Uniformity in Accounting**, Harvard Business Review, Autumn 1938, pp. 1-8
 - 8- Stabler, H.F., G.O. May, **A Study of Selected Contributions to Accounting Thought**, Research Monograph No, 61, Atlanta Publishing Services Division, College of Business Administration, Georgia State University, 1977
 - 9- Storey, R.K., **The Search for Accounting Principles: Today's Problems in Perspective**, New York, AICPA, 1964

منابع

- 1- www.cob.ohio-state.edu/dept/acctmis/
- 2- Michael Chatfield, Richard Vangermeersch, **The History of Accounting: An International Encyclopedia**, New York & London, Garland Publishing, Inc., 1996, PP. 389-390

پانوشتها:

- ۱ - Special Committee on Cooperation with Stock Exchanges
- ۲ - Committee on Accounting Procedure
- ۳ - Conventional nature
- ۴ - Uniform rules
- ۵ - Meaningful
- ۶ - Regulated corporations
- ۷ - Income determination
- ۸ - Audits of Corporate Accounts

۵۴ مقاله در مجله اکانتنسی (Accountancy) نوشت و نویسنده کتاب حسابداری مالی - چکیده‌ای از تجربه^{۱۱} (۱۹۳۴) بود. وی سخنرانیهای زیادی در دانشگاهها از جمله دانشگاه کلمبیا، نورت وسترن (Northwestern)، استنفورد (Stanford)، و ییل (Yale) داشت. طی سال دانشگاهی ۱۹۳۶-۳۷ اولین سخنران دیکینسون^{۱۲} در هاروارد بود.

-
- ⁹ - AICPA's Gold Medal Award
 - ¹⁰ - Accounting Hall of Fame
 - ¹¹ - Financial Accounting - A Distillation of Experience
 - ¹² - Dickinson Lecturer